

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213206580
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8213206580.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci žalobkyne S.V. G., V. L., J. X.X.XXXX, G. XXX XX G., K. K. XXXX/XX, zast. JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom, Partizánska 45, 085 01 Bardejov proti žalovanej Y. N., V. G., J. XX.XX.XXXX, G. X. XXX, XXX XX X., zast. JUDr. Vladimírom Cahajlom, advokátom, Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, o vydanie daru, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/180/2013-204 zo dňa 16.10.2018, takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Predmet konania

1. V predmetnom konaní sa žalobkyňa domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré previedla na žalovanú darovacou zmluvou.

Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol cit.:

„Žalobu z a m i e t a.

Žalobkyňa a žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a . “

3. Súd mal za preukázané, že dňa 6.5.2008 uzavreli žalobkyňa a jej manžel, ktorý zomrel dňa XX.X.XXXX, ako darcovia a žalovaná ako obdarovaná darovaciu zmluvu o zriadení vecného bremena, predmetom ktorej bolo darovanie bytu č. 2, nachádzajúceho sa na prízemí bytového domu A - 6 so súpisným číslom XXXX vo vchode č. XX na ulici K. K. v G., na parcele č. XXXX, spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach o veľkosti XX/XXXX a spoluvlastníckeho podielu k pozemku, parcela č. XXXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², o veľkosti podielu XX/XXXX, všetko zapísané na LV č. XXXX a LV č. XXXXX, katastrálne územie G., obec G.. Účastníci zmluvy sa zároveň dohodli na zriadení vecného bremena pre darcov, ktoré spočívalo v doživotnom bývaní a užívaní predmetného bytu darcami. Dňa 2.8.2013 žalobkyňa písomne vyzvala žalovanú na vrátenie daru, pretože mala za to, že žalovaná sa voči nej správala v rozpore s dobrými mravmi, v dôsledku čoho uviedla, že darovacia zmluva zo dňa 6.5.2008 zanikla a zároveň žalovanej zaniklo vlastnícke právo k tomuto bytu. Žalobkyňa počas celej doby od uzavretia darovacej zmluvy doteraz predmetný byt užíva a býva v ňom. Žalovaná spolu so svojim manželom a dvoma deťmi v tomto byte spolu s žalobkyňou bývala od augusta 2012 do 1.5.2013, kedy sa po vzájomných nezhodách odsťahovala spolu so svojou rodinou a odvtedy byt nijako neužíva. V predmetnom byte následne bývala žalobkyňa spolu so svojim otcom až do jeho smrti dňa 24.2.2014. Odvtedy v byte žije žalobkyňa sama a platí náklady spojené s bývaním. Žalovaná ho nijako neužíva a od žalobkyne nepožaduje žiadne platby za to, že žalobkyňa v jej byte býva. Žalobkyňa žalovanú nevyzvala na poskytnutie pomoci, dokáže si pomôcť aj bez nej.

4. Na zistený skutkový stav prijal právny záver, podľa ktorého vykonaným dokazovaním nebolo zistené, aby sa žalovaná (obdarovaná) správala voči žalobkyni a jej nebohému manželovi do okamihu jeho smrti (darcom), alebo členom ich rodín tak, že tým hrubo porušil dobré mravy a to ani jednorázovo, nieže intenzívne, a preto súd žalobu zamietol, pretože v správaní žalovanej nezistil dôvody podľa § 630 Občianskeho zákonníka.

5. Poukázal na ust. § 132, ods. 1, § 628, ods. 1,2, § 630 Občianskeho zákonníka.

6. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 257 C.s.p.. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu neúspešná, keďže súd jej žalobu zamietol, preto jej nie je možné náhradu trov konania priznať. Na druhej strane žalovaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná, súd však použitím § 257 C.s.p. nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože osobné, majetkové a zárobkové pomery žalobkyne súd považuje za okolnosti hodné osobitného zreteľa, neumožňujúce v celom rozsahu úspešnej žalovanej požadovať na nej náhradu trov konania.

Obsah odvolania žalobkyne

7. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. V odvolaní uviedla, že nesúhlasí s predmetným rozhodnutím, resp. so zamietnutím žaloby, nakoľko podľa jej názoru sa súd nedostatočne vysporiadal so skutkovým stavom vo veci. Navrhla, aby odvolací súd zmenil tak, že žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovie, eventuálne zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Má za to, že súd pri svojom rozhodovaní vôbec nezobral ohľad na obsah výpovedí svedkov - syn žalobkyne a brat žalovanej N. G., ako aj svedkyne p. G. a p. N.. Podľa názoru žalobkyne tieto výpovede potvrdzujú pretrvávajúce negatívne/nevhodné správanie žalovanej voči žalobkyni. Rovnako tak nezobral v úvahu ani fyzické napadnutie žalobkyne zo strany žalovanej, čo možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, najmä v prípade že ide o vzťah dcéry a matky. Skutočnosť, že uvedené konanie bolo zo strany príslušných orgánov vyhodnotené „iba“ ako priestupok by nemalo byť zo strany súdu vyhodnotené tak, že takéto správanie nemožno považovať za rozporné s dobrými mravmi. Nehovoriac o pretrvávajúcom postoji žalovanej - neposkytnutie pomoci žalobkyni v stave núdze (finančná či zdravotná, osobná), napádanie a hrubé urážky adresované žalobkyni v čase zdieľanie spoločnej domácnosti atď. S týmito skutočnosťami sa však súd nevysporiadal dostatočným spôsobom a preto aj v tejto časti považuje žalobkyňa rozhodnutie súd za nesprávne. V tejto súvislosti dáva žalobkyňa súdu do pozornosti, že pod hrubým porušením dobrých mravov má zákon na mysli porušenie dobrých mravov značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie, napr. vo forme hrubých urážok, neposkytnutia potrebnej pomoci, atď. Správanie, ktoré jednorázovo nemusí byť právne významné sa pri určitej periodicite stáva relevantným. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v ust. § 470 ods. 1, 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny.

9. Z odôvodnenia prvoinštančného rozhodnutia vyplývajú vzťahy medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Právne závery súdu prvej inštancie sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení je koherentný, t.j. jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Žalobkyňa vo svojom odvolaní poukazuje na to, že súd pri svojom rozhodovaní nezobral ohľad na obsah výpovedí svedkov N. G., p. G. a p. N.. Podľa jej názoru tieto výpovede potvrdzujú dlhodobé negatívne správanie sa žalovanej voči žalobkyni. Rovnako nezobral do úvahy fyzické napadnutie žalobkyne zo strany žalovanej, čo podľa jej názoru je možné spolu s neposkytnutím finančnej, zdravotnej a osobnej pomoci žalobkyni zo strany žalovanej ako rozporné s dobrými mravmi.

12. Ako to vyplýva z rozhodnutia Obvodného úradu Bardejov zo dňa 6.5.2013, priestupkové konanie voči žalovanej, ktorá sa mala dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči žalobkyni bolo zastavené, pretože obvinenej žalovanej nebolo preukázané jeho spáchanie (čl. 67). Odvolací

súd pri posúdení otázky rozporu s dobrými mravmi poukazuje na ustálenú judikatúru. Pre naplnenie skutkovej podstaty pre vrátenie daru smeruje iba také závadné konanie obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny, ktoré z hľadiska svojho rozsahu a intenzity a pri zohľadnení vzájomného správania účastníkov právneho vzťahu nevzbudzuje z hľadiska spoločenského a objektivizovaného (nie iba podľa subjektívneho názoru darcu) pochybnosti o hrubej kolízii s dobrými mravmi. Úvaha, či správanie obdarovaného je možné kvalifikovať ako hrubo porušujúce dobré mravy, sa odvíja od posúdenia všetkých okolností každého prípadu individuálne. Obvykle ide o porušenie značnej intenzity alebo o porušovanie sústavné, a to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a pod. Nie každé správanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušného správania vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi, naplňuje znaky § 630 obč. zák. (viď napr. uznesenie NS ČR zo dňa 28.11.2013, sp.zn. 33 Cdo 1416/2013).

13. Odvolací súd v zhode so záverom súdu prvej inštancie má za to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi stranami sporu panujú nezhody, obe sa voči sebe správajú negatívne, napriek tou, že ide o vzťah matka - dcéra. Nakoniec, že ide o problém vo vzájomnom správaní sa oboch účastníčiek vzťahu, potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi aj svedok N. G., syn žalobkyne a brat žalovanej, ktorý uviedol, že.. vidí problém v neústupčivosti jednej aj druhej strany...(čl.86). Svedkyne M. G., Z. N. o konfliktoch žalobkyne a žalovanej mali iba sprostredkované informácie, priamo prítomné neboli. Ich výpovede v značnej miere obsahovali informácie, ktoré im o vzájomnom vzťahu so žalovanou sprostredkovala žalobkyňa.

14. Záver súdu o tom, že v konaní nebolo preukázané, že by sa žalovaná voči žalobkyni a jej nebohému manželovi správala tak, že by tým porušila dobré mravy, preto nie sú naplnené znaky § 630 OZ má oporu vo vykonanom dokazovaní a odvolací súd sa s týmto záverom plne stotožňuje a na poukazuje na odôvodnenie rozsudku. Odvolacie dôvody uvádzané žalobkyňou v odvolaní nemajú vplyv na správnosť tohto záveru. Majúc na zreteli uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Keďže žalobkyňa v odvolacom konaní nebola úspešná a žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, odvolací súd vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).